

Kainuun Luonnonsuojelupiiri ry
Vienankatu 7
87100 Kajaani

Hallintopakkohakemus 5.11.2012

Päätös vaatimukseen hallintopakon määräämiseksi Talvivaara Sotkamo Oy:lle

Asian vireilletulo

Kainuun Luonnonsuojelupiiri ry (jatkossa Hakija) on 5.11.2012 päivätyllä viitetoimenpidepyynnöllään (liite 2) pyytänyt Kainuun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusta (jatkossa Kainuun ELY-keskus) keskeyttämään Talvivaara Sotkamo Oy:n (jatkossa Talvivaara) metallinjalostuksen sekä määräämään Talvivaaran selvittämään toiminnastaan aiheutuvat ympäristövaikutukset ja ryhtymään toimenpiteisiin ympäristövahinkojen estämiseksi.

Hakijan vaatimukset

Hakija viittaa Talvivaaran ympäristöluvan kohtiin, jotka rajoittavat mahdollisuutta johtaa vesiä kipsisakka-altailta vesistöihin. Malmin, läjityskasojen, avolouhoksen ja kaivosalueen vettä ei saa myöskään päästää vesistöön muuta kautta kuin kipsisakka-aitaiden kautta. Hakijan mukaan avolouhokseen kertyneen veden tyhjennys ei saa lisätä vesistöön pääsevän veden määrää. 1,7 M m³ vesimäärän johtaminen altaista vesistöön kestää noin 15-16 kuukautta.

Talvivaaran tulee selvittää vesitaseen ylittymisen aiheuttamat ympäristövaikutukset ja ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin, että lupaehdoja ei ylitetä. Nykyisellä raakaveden käytöllä ja sadannalla jätevesimäärä lisääntyy jatkuvasti eikä ympäristöluvan suurin sallittu päästömäärä mahdollista vesien päästämistä vesistöön.

Hakijan mukaan on mahdollista, että vesien pumppaaminen avolouhoksesta kipsisakka-altaaseen on voinut edesauttaa 4.11.2012 havaitun kipsisakka-altaan vuodon syntymistä. Kyse on jätealtaasta, jonka pitoisuudet mm. nikkelin, sinkin, kuparin, kadmiumin ja sulfaatin osalta ylittävät moninkertaisesti ongelmajätedirektiivin rajat ko. aineiden osalta. Lisäksi kipsisakka-altaaseen on kertynyt kaivoksen toimintavuosien aikana useampia satoja tuhansia kiloja uraania ja

eräissä mittauksissa altaan säteilyarvot ovat lähennelleet rimaa hipoon sitä toimenpiderajaa, joka määrittää jätteen ydinjätteeksi.

Hakija vaatii kaivoksen toiminnan keskeyttämistä siihen asti, että vesitase saadaan hallintaan ja pinta- ja pohjavesien pilaaminen loppuu. Hakija pyytää myös tietoa siitä, miten pilaantuneiden maa-alueiden puhdistamisessa aiotaan edetä.

Hakija on perustanut vaatimuksensa vesilain (587/2011) 14 lukuun ja sen 14, 4 ja 6 §:iin.

Tausta

Pohjois-Suomen ympäristölupavirasto (1.1.2010 alkaen Pohjois-Suomen aluehallintovirasto) on 29.3.2007 antanut Talvivaaran kaivostoimintaa koskien päätöksen dnro PSY-2006-Y-47. Ympäristöluparatkaisun alussa määrätään seuraavasti:

"Ympäristölupavirasto myöntää Talvivaara Projekti Oy:lle ympäristöluvan, joka koskee, niiltä osin kuin tällä päätöksellä ei toisin määrätä, hakemuksen mukaista ja laajuista monimetallimalmin avolouhoksista tapahtuvaa louhintaa, 1. ja 2. vaiheen kasaliuotusta, metallitehdasta, vety- ja rikkivetytehdasta, kalkin polttamoa, sivukivien läjitysalueita ja kipsisakan läjittämistä sekä muita näihin liittyviä aputoimintoja Sotkamon kunnassa ja Kajaanin kaupungissa. Toiminnassa on noudatettava tässä päätöksessä annettuja lupamääräyksiä."

Vaasan hallinto-oikeus muutti 15.2.2008 Pohjois-Suomen ympäristölupaviraston asettamaa jätevesien koostumusta koskevaa lupaehto 8 päätöksellään no 08/0039/1, jonka korkein hallinto-oikeus pysytti päätöksellään 24.11.2008 taltionumero 2953.

Voimaan jäänyt lupamääräys 8 oli sisällöltään seuraava:

"Kipsisakka-altaan ylivuotovedet on käsiteltävä siten, että jälkikäsitteily-yksiköihin johdettavan jäteveden pH-arvo on 6-9,5 ja nikkelpitoisuus alle 0,5 mg/l, kuparipitoisuus alle 0,5 mg/l ja sinkkipitoisuus alle 1,5 mg/l ja kiintoainepitoisuus alle 10 mg/l laskettuna 30 johtamisvuorokauden virtaamapainotteisena liukuvana keskiarvona. Kiintoaineen raja-arvo on tavoitteellinen jälkikäsitteily-yksiköihin johdettavalle jätevedelle. Jälkikäsitteily-yksiköistä vesistöön johdettavan kiintoaineen hehkusjäännöksen pitoisuuden on oltava alle 10 mg/l johtamisvuorokausien neljännesvuosikeskiarvona laskettuna. Yksittäisen näytteen nikkeli- tai kuparipitoisuus ei saa olla yli 1,0 mg/l eikä sinkkipitoisuus yli 2,0 mg/l".

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto muutti 31.3.2011 antamallaan päätöksellä dnro PSAVI/225/04.08/2010 Talvivaaran kaivoksen ympäristöluvan lupaehdoja 7, 8 ja 9 siten, että jätevesiä voidaan johtaa myös suoraan loppuneutraloinnista jälkikäsitteily-yksiköille. Pohjois-Suomen aluehallintovirasto päätti 26.7.2011 ratkaisullaan dnro

PSAVI/77/04.08/2011, että em. päätöstä voidaan noudattaa muutoksenhausta huolimatta. Päätöksiin haettiin muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta. Vaasan hallinto-oikeus on antanut ratkaisunsa asiassa 30.3.2012. Hallinto-oikeus kumosi päätöksellään edellä tarkoitetut Pohjois-Suomen aluehallintoviraston ratkaisut. Talvivaara on johtanut ympäristöön vettä kipsisakka-altaan ohi Kainuun ELY-keskuksen 15.6.2012 antaman päätöksen nojalla. Päätös on määrätty noudatettavaksi muutoksenhausta huolimatta. Vaasan hallinto-oikeus on 4.3.2013 päätöksellä nro 13/0047/1 kumonnut Kainuun ELY-keskuksen em. päätöksen täytäntöönpanomääräyksineen. Vaasan hallinto-oikeuden päätös ei ole lainvoimainen. Tällä hetkellä Talvivaara johtaa loppuneutraloinnin ylitevesiä jälkikäsittely-yksiköiden kautta Oulujoen ja Vuoksen vesistöjen suuntaan Pohjois-Suomen aluehallintoviraston 31.5.2013 (Dnro PSAVI/12/04.08/2013) antaman päätöksen nojalla.

Talvivaara on esittänyt ympäristö- ja vesitalouslupaansa koskevassa ympäristölupahakemuksessa jäteveden keskimääräiset pitoisuudet eräille alkuaineille ja yhdisteille. Talvivaaran kaivoksen yhteydessä toimivalta metallitehtaalta vesistöihin johdettavassa jätevedessä on ollut ennakolta arvioitua enemmän mm. sulfaattia, natriumia ja mangaania. Lähimpien purkuvesistöjen vesien pitoisuudet edellä mainittujen alkuaineiden ja yhdisteen osalta ovat nousseet Talvivaaran kaivoksen toimintaa koskeneessa YVA-prosessissa ja ympäristölupahakemuksessa arvioitua suuremmiksi. Johdettu jätevesi aiheutti kesällä 2010 pH-arvon laskua Salmisen ja Kalliojärven vesistöissä. Mitä tulee Kalliojärveen ja Kivijärveen, ympäristöterveydenhuoltoviranomaisena toimiva Kainuun maakuntakuntayhtymä on päivittänyt 14.8.2012 yhteenvedon veden laatuun liittyvistä asioista, jotka vaikuttavat veden käyttöön (liite 3). Kipsisakka-altaan vuodon johdosta Kainuun ELY-keskus ja Kainuun maakuntakuntayhtymän ympäristöterveydenhuolto antoivat käyttösuosituksia Talvivaaran lähivesistöille 29.11.2012 (liite 4).

Kainuun ELY-keskus on antanut Talvivaaralle 20.5.2011 kehotuksen, jonka mukaan Talvivaaran tuli selvittää Kaivoslammen, Syvälammen ja Härkälammen suunnasta Kalliojoen alaosan kautta Kolmisoppeen kohdistuvan metallikuormituksen määrä ja aiheuttajat sekä tehostaa prosessivesien käsittelyä niin, että jätevesi saadaan myös natrium-, sulfaatti- ja mangaanipitoisuuksien osalta vastaamaan ympäristölupahakemuksessa esitettyjä pitoisuusarvoja. Määräaika selvityksen toimittamiselle oli 15.9.2011. Samassa yhteydessä edellytettiin selvitystä kuormituksen vähentämiseksi toteutetuista ja toteutettavaksi esitettävistä toimenpiteistä. Kehotuksessa todettiin edelleen, että "Toimenpiteet kokonaisuutenaan mukaan lukien prosessivesien kierrätyksen lisääminen tulee suunnitella ja toteuttaa niin, että jäteveden johtamisen haitalliset vesistövaikutukset saadaan vastaamaan enintään ympäristölupahakemuksessa esitettyä

viimeistään 15.10.2011 mennessä uhalla, että ELY-keskus muutoin ryhtyy ympäristönsuojelulain 88 §:ssä mainittuihin toimenpiteisiin asiassa." Talvivaara antoi selvityksensä asiaan 15.9.2011.

Muut päätökset

Kainuun ELY-keskus on antanut ennen kipsisakka-altaan vuotoa vesien varastoinnista päätöksiä, joita on referoitu alla.

Kainuun ELY-keskus antoi 15.6.2012 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien kipsisakka-altaan ylitevesien tilapäistä varastointia Kuusilammen avolouhoksessa. Talvivaaralle myönnettiin lupa kipsisakka-altaan ylitevesien varastointiin Kuusilammen avolouhoksessa enintään 15.8.2013 saakka. Hakijan tuli luvan mukaan huolehtia, että Kuusilammen avolouhoksen pohjalla olevan vedenpinta ei pääse kipsisakka-altaan ylitevesien varastoinnin aikana nousemaan yli tason 190 mmp. Vaasan hallinto-oikeus ei ole 4.3.2013 päätöksessään valituksesta muuttanut Kainuun ELY-keskuksen päätöstä poikkeusmääräajan päättymisen vuoksi. Vaasan hallinto-oikeuden päätös ei ole lainvoimainen.

Kainuun ELY-keskus antoi 15.8.2012 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien kipsisakka-altaan ylitevesien tilapäistä varastointia Kuusilammen avolouhoksessa ja Kuusilammen avolouhoksen eteläosan sade- ja valumavesien tilapäistä varastointia Kuusilammessa. Talvivaaralle myönnettiin lupa kipsisakka-altaan ylitevesien varastointiin Kuusilammen avolouhoksessa enintään 31.12.2012 saakka. Hakijan tuli luvan mukaan huolehtia, että Kuusilammen avolouhoksen pohjalla oleva vedenpinta ei pääse kipsisakka-altaan ylitevesien varastoinnin aikana nousemaan yli tason 194 mmp. Talvivaaralle myönnettiin lisäksi lupa Kuusilammen avolouhoksen eteläosan sade- ja valumavesien tilapäiseen varastointiin Kuusilammen ylimmilleen tasolle +232 mmp enintään 1.4.2013 saakka. Kainuun ELY-keskuksen päätös on lainvoimainen.

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto ja Kainuun ELY-keskus ovat antaneet Talvivaaran kaivoksella tapahtuneiden kipsisakka-altaan vuotojen jälkeen päätökset, joita on referoitu alla.

Pilaantuneiden maiden puhdistus

Talvivaara on toimittanut Kainuun ELY-keskukselle 21.12.2012 ilmoituksen Lumijoen yläosan pilaantuneiden maiden puhdistamiseksi. Kainuun ELY-keskus on antanut ratkaisun asiassa 21.1.2013.

Päätöksessä todetaan mm. seuraavaa: Talvivaaran kaivoksella tapahtui marraskuun 2012 alussa kipsisakka-altaan vuoto. Vuodon seurauksena kaivoksen eteläisen jälkikäsitteily-yksikön ja Ylä-Lumijärven väliselle osuudelle Lumijoen varteen kertyi kipsisakkaa sekä sakkaa jota muodostui, kun metallien saostamisessa käytettiin kalkkia. Sakkaa kertyi alueen läpi kulkevan Lumijoen kohdalle ja sen ympäristöön, kun vettä padotettiin alueelle.

Jokialueelle kertyneen sakan kulkeutumisriski on suuri kevään sulamisvesien vaikutuksesta. Kunnostuksen tavoite on ympäristövaikutusten minimoimiseksi poistaa alueelle kertynyt sakka mahdollisimman nopeasti talviaikana sakan ollessa vielä jäätyneenä ja virtaavien vesien määrän ollessa vähäinen. Kunnostus pyritään toteuttamaan mahdollisimman vähän ympäristöhäiriötä aiheuttaen. Lähtökohta kunnostuksen toteutuksessa on, että kunnostus ei saa lisätä sakasta aiheutuvia ympäristövaikutuksia verrattuna tilanteeseen, jossa sakkaa ei poisteta.

Kunnostusalueelta poistettaville sakoille rakennetaan välivarastoalue. Välivarastoalueelle toteutetaan vesienkeräily- ja johtamisjärjestelmä, jonka avulla altaaseen kertyvät vedet johdetaan edelleen käsittelyyn muiden turvapadon takana olevien vesien tavoin.

Kunnostustavoitteena kohteessa on minimoida kunnostusalueelle kertyneen sakan ympäristövaikutukset poistamalla haitta-ainepitoinen sakka eteläiseltä suo- ja puroalueelta. Ensisijaisesti kunnostettava alue on Lumijoen uoma ylävesikorkeuteen saakka sekä uoman lähiympäristö.

Kunnostettavan alueen laajuus on noin 3-5 hehtaaria. Kipsisakka on läjittynyt pääosin enintään noin 0,2 metriä paksuksi kerrokseksi alueelle. Lumijoen uomassa hitaamman virtauksen alueilla ja syvänteissä sekä Ylä-Lumijärven patoaltaassa sakkaa voi olla paksumpana kerroksena. Kipsisakan lisäksi voi olla työteknisesti tarpeen poistaa kerros sakan alla olevaa turvetta, mikäli sen todetaan pilaantuneen kipsisakan sisältämillä haitta-aineilla. Alustavasti arvioitu poistettava sakkamäärä on noin 10 000-15 000 kuutiometriä. Kaivuolosuhteista riippuen kokonaiskaivumäärä on jonkin verran suurempi.

Kunnostustoimenpiteet toteutetaan poistamalla kunnostusalueelle läjittyneet sakat sekä tarvittavilta osin myös sakan sekaista turvetta kaivinkoneella. Kunnostetuille alueille tuodaan korvaavia puhtaita moreeni- ja pintamaa-aineita maaston muotoilemiseksi ja kasvualustan muodostamiseksi. Samalla kertaan tuodaan materiaalit Lumijoen uoman muotoiluun varten. Puhtaat maa-ainekset otetaan kaivospiirin alueelta.

Ennen kunnostusta toteutettavilla vedenjohtamisjärjestelyillä sekä kunnostuksen aikaisilla pumppauksilla on tarkoituksena ehkäistä vedenjohtamistarve kunnostusalueelta ympäristöön kunnostuksen aikana. Tavoitteena on kunnostuksen aikana saada pumpattua kaikki alueelle tulevat ja siellä muodostuvat vedet Kortelammen turvapadon taakse. Kortelammen turvapadoltaan vesien käsittely on kuvattu erillisessä suunnitelmassa, joka on parhaillaan tekeillä.

Kunnostusalueella oleva tai siellä muodostuva kipsisakan sekainen vesiliete, jota ei saada kaivettua, poistetaan pumppaamalla tai imemällä

säiliöautoon. Liete johdetaan Korttelammen turvapatoaltaaseen, jossa lietteen kuivussa erottuva vesi saadaan johdettua käsittelyyn.

Sakan poistamisen jälkeen Lumijoen uomassa on uusi pinta, joka todennäköisesti on hyvin eroosioherkkä. Lumijoen uoman muotoilu tehdään kunnostuksen edetessä siten, että kevään suurten virtaamien aikana uoman eroosio tulee olemaan mahdollisimman vähäistä. Eroosion vähentäminen toteutetaan tarvittaessa rakentamalla jokeen pieniä pohjapatoja ja sedimentoitumisalueita. Lumijoen ympäröivien alueiden täytöillä puhtailla maa-aineksilla pyritään palauttamaan uoman leveys mahdollisimman lähelle alkuperäistä tilannetta.

Kunnostusalueelta poistettava sakka välivarastoidaan tarkoitukseen erikseen rakennettavalla välivarastoalueella. Välivarastoalueen tarkempi kuvaus on esitetty kunnostussuunnitelman liitteissä 1 ja 2. Poistettavan sakan loppusijoittaminen tai hyötykäyttö selvitetään välivarastoinnin aikana ja esitetään viranomaiselle erikseen.

Päätökseen sisältyvän määräyksen mukaan Talvivaaran on toimitettava loppuraportin yhteydessä välivarastoitujen maamassojen loppusijoitukselle esitettävää ratkaisua koskeva suunnitelma Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle ympäristöluvan päivityshakemuksen liitteeksi ja pyydettyä YSL 54 §:n mukaista ratkaisua materiaalin loppusijoituksesta. Kunnostusalueelta poistettavan sakan välivarastointi on Kainuun ELY-keskuksen päätöksen mukaan sallittu siihen asti, kunnes Pohjois-Suomen aluehallintovirasto ratkaisee poistettavan materiaalin loppusijoituksen täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä. Kainuun ELY-keskuksen päätös on lainvoimainen.

Tarkkailusuunnitelman muutos

Kainuun ELY-keskus on 21.1.2013 antanut päätöksen koskien Talvivaaran kipsisakka-altaan vuodon lisätöiden tarkkailusuunnitelmaa, jonka tarkoituksena on lyhyellä ajanjaksolla seurata kipsisakka-altaan vuodosta aiheutuneita vesistövaikutuksia. Ympäristöluvanvaraisen toiminnan seuranta- ja tarkkailumääräyksistä säädetään YSL 46 §:ssä, jonka 4 momentin mukaan seuranta- ja tarkkailumääräyksiä sekä hyväksytyä seuranta- ja tarkkailuohjelmaa voidaan tarvittaessa muuttaa luvan voimassaolosta huolimatta.

Noudattamalla tarkkailusuunnitelmassa esitettyä tarkkailuohjelmaa ja huomioimalla tässä päätöksessä määrätyt muutokset ja lisäykset tarkkailusta saadaan tarvittavat tiedot poikkeuksellisen tilanteen lyhyen ajan aiheuttamista muutoksista lähivesien laatuun ja sitä kautta aineistoa, jonka perusteella voidaan päästö- ja vaikutustarkkailua edelleen tarkentaa.

Talvivaaran kaivoksella on vuosi 2013 ns. laajemman tarkkailun vuosi, johon sisältyy mm. ekologista tarkkailua. Kainuun ELY-keskuksen päätös on lainvoimainen.

Vesien johtaminen ympäristöön

Kainuun ELY-keskus antoi 27.11.2012 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien kipsisakka-altaan ylitevesien tilapäistä varastointia louhokseen ja Kuusilampeen varastoitujen vesien johtamista ympäristöön. Talvivaaralle myönnettiin lupa kipsisakka-altaisiin varastoitujen vesien siirtämiseen ja tilapäiseen varastointiin Kuusilammen avolouhoksessa. Lisäksi myönnettiin lupa Kuusilampeen varastoitujen valumavesien johtamiseen Härkäpuron vesistöreittiä Oulujoen vesistöön. Vaasan hallinto-oikeus on 2.5.2013 päätöksellään kumonnut ELY-keskuksen päätöksen siltä osin, kuin se koski Kuusilampeen varastoitujen vesien johtamista vesistöön. Vaasan hallinto-oikeuden päätös ei ole lainvoimainen.

Kainuun ELY-keskus antoi 12.2.2013 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien käsiteltyjen jätevesien johtamista pois kaivosalueelta. Talvivaaran ilmoitus koski yhteensä 3,8 M m³ johtamista. Talvivaaralle myönnettiin lupa 0,9 M m³ jätevesimäärän johtamiseen sekä eteläiselle että pohjoiselle purkureitille, eli yhteensä 1,8 miljoonan kuutiometrin johtamiselle. Asian käsittely siirrettiin ympäristölupaviranomaisena toimivalle Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle niiltä osin, kuin vesien johtamista ei Kainuun ELY-keskuksen päätöksellä sallittu. Vaasan hallinto-oikeus on 27.6.2013 päätöksellään kumonnut ELY-keskuksen päätöksen siltä osin kuin siinä oli myönnetty lupa johtaa käsiteltyjä jätevesiä luontoon. Vaasan hallinto-oikeuden päätös ei ole lainvoimainen.

Kainuun ELY-keskus antoi 26.4.2013 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien käsiteltyjen jätevesien johtamista pois kaivosalueelta. Talvivaaran ilmoitus koski Vaasan hallinto-oikeuden 2.4.2013 välipäätöksen noudattamatta jättämistä kipsisakka-altaan vuodon 7.-9.4.2013 aiheuttamassa poikkeuksellisessa tilanteessa. Ilmoitus koski lisäksi lupaa johtaa 620 000 m³ Kortelammen vesiä puhdistettuna Vuoksen vesistöön aiemmin myönnetyn 0,9 M m³ lisäksi sekä lupaa johtaa 200 000 m³ kipsisakka-altaan lohkojen 5-6 vettä neutraloitavaksi Haukilampeen ja puhdistettuna edelleen Oulujoen vesistöön. Talvivaaralle myönnettiin lupa käsitellyn jäteveden tilapäiseen johtamiseen 12.2.2013 annetun kiintiön puitteissa Vuoksen vesistöalueen suuntaan päätöksessä määrätyin ehdoin. Talvivaaralle myönnettiin lisäksi lupa jäteveden tilapäiseen johtamiseen Haukilampeen käsiteltäväksi. Lupaa lisäjuoksutuksille Oulujoen ja Vuoksen valuma-alueille ei myönnetty. Vaasan hallinto-oikeus ei ole päätöksellään 27.6.2013 muuttanut päätöksen voimassaolon päättymisen vuoksi valituksesta asioiden 2 ja 3 määräyksiä. Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä on valitettu korkeimpaan hallinto-oikeuteen. KHO on 7.10.2013 antamallaan päätöksellä jättänyt Vaasan hallinto-oikeuden päätöksestä tehdyn valituksen tutkimatta.

Kainuun ELY-keskus antoi 23.5.2013 päätöksen Talvivaaran YSL 62 §:n mukaiseen ilmoitukseen koskien kaivosalueelle varastoitujen vesien tilapäistä käsittelyä ja luontoon johtamista. Talvivaaran ilmoitus koski kaivosalueelle varastoitujen vesien tilapäistä käsittelyä ja luontoon johtamista Vuoksen vesistöön 1200 m³ tunnissa ja Oulujoen vesistöön 800 m³ tunnissa. Talvivaaralle myönnettiin lupa vesien tilapäiseen käsittelyyn ja luontoon johtamiseen määrälle, mikä on patoturvallisuuden ja avolouhoksen vedenpinnan nousemisen estämiseksi välttämätöntä. Oulujoen suuntaan johdettavan käsitellyn vuotoveden ja louhoksen valumaveden määrä sai olla enintään 288 000 m³. Kainuun ELY-keskuksen päätös on lainvoimainen.

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on 31.5.2013 päätöksellään nro 52/2013/1 myöntänyt ympäristöluvan Talvivaaran kaivoksen toiminnan olennaiseen muuttamiseen käsiteltyjen jätevesien johtamisen ja siihen välittömästi liittyvien asioiden osalta. Aluehallintovirasto on muuttanut lupamääräyksistä ilmenevästi Talvivaaran kaivoksen ympäristö- ja vesitalousluvan nro 33/07/1 pilaantumisen estämistä koskevaa yleistä määräystä 4 ja jätevesipäästöjä koskevia lupamääräyksiä 5, 6, 7, 8, 9 ja 12 siten, että jätevesipäästöjä rajoittavat sekä pitoisuus- että enimmäispäästörajat. Johdettavien jätevesien vuosittaista enimmäismäärää koskeva rajoitus on poistettu. Uusien määräysten mukaan metallien talteenottolaitoksen loppuneutralointilaitoksen (LONE) ylitevedet voidaan tarvittaessa johtaa pohjoisen tai eteläisen jälkikäsitteily-yksikön kautta. Jälkikäsitteily-yksiköt voidaan ohittaa silloin, kun jälkikäsitteily ei enää paranna puhdistustulosta. Aluehallintovirastossa vireillä olevaan Talvivaaran kaivoksen ympäristö- ja vesitalousluvan lupamääräysten tarkistamista sekä uraanin talteenottolaitoksen ympäristölupaa ja toiminnan aloittamista muutoksenhausta koskevaan hakemukseen annettavassa päätöksessä tullaan käsittelemään tämän päätöksen voimassaolo. Aluehallintoviraston päätös ei ole lainvoimainen. Päätös on kuitenkin välittömästi täytäntöön pantavissa muutoksenhausta huolimatta.

Lupapäätöksen nro 52/2013/1 lupamääräykset 6, 7, 8, 8a, 9, 9a ja 9b ovat sisällöltään seuraavat:

6. Prosessivedet, louhitun malmin, rikkipitoisen sivukiven tai läjitetyn jätteen kanssa kosketuksiin joutuvat sade- ja valumavedet, avolouhosten kuivatusvedet, avolouhoksen pintamaan poistoalueilta muodostuvat kuivatusvedet, sulfaatti- ja metallipitoiset tehdasalueen hulevedet sekä primääri- ja sekundääri-liuotusalueiden ympäriltä ja muilta alueilta kerättävät suojapumppausvedet sekä muut vastaavat likaantuneet vedet on palautettava kaivoksen liuoskiertoon tai puhdistettava ennen vesistöihin tai uusiin varastoaltaisiin johtamista siten, että lupamääräyksessä 8 määrätyt pitoisuusraja-arvot eivät ylitä.

7. Metallien talteenottolaitoksen prosessivedet on palautettava liuoskiertoon. Liuoskierron jälkeen metallin talteenoton jälkeen poistettava osa

vedestä on käsiteltävä vähintään nykyisellä tai sen tasoisella tekniikalla (raudan saostus ja loppuneutralointi) ja ensisijaisesti palautettava talteenottolaitoksen käyttövedeksi tai muuten käytettäväksi hyödyksi kaivoksen eri käyttökohteissa.

Loppuneutraloinnin (LONE) ylitevedet voidaan tarvittaessa johtaa joko Oulujoen vesistön suuntaan pohjoisen jälkikäsitteily-yksikön (Haukilampi-Kärsälampi) kautta tai Vuoksen vesistön suuntaan etelän jälkikäsitteily-yksikön (Lumelan allas - Urkin allas - Kortelammen allas) kautta. Jälkikäsitteily-yksiköt voidaan ohittaa silloin, kun jälkikäsitteily ei enää paranna puhdistustulosta. Vesistöön johdettavan veden tulee täyttää lupamääräyksen 8 vaatimukset.

8. Kaikki vesistöön johdettavat lupamääräyksessä 6 tarkoitetut likaantuneet vedet on käsiteltävä hakemuksessa esitetyllä tai vähintään vastaavan tehoisella tavalla niin, että jokaisesta käsitteilykohteesta vesistöön johdettavan veden kokonaispitoisuudet alittavat virtaamapainotteisena kuukausikeskiarvona laskettuna seuraavat raja-arvot:

-Nikkeli	0,3 mg/l
-Kupari	0,3 mg/l
-Sinkki	0,5 mg/l
-Rauta	4 mg/l
-Uraani	10 µg/l
-Sulfaatti	6 000 mg/l
-Kiintoaine	20 mg/l

Yksittäisen näytteen nikkeli-, kupari- tai sinkkipitoisuus ei saa olla yli 1,0 mg/l.

Vesistöön johdettavan veden mangaanipitoisuuden on oltava tavoitearvona alle 6,0 mg/l virtaamapainotteisena kuukausikeskiarvona laskettuna.

Vesistöihin johdettavan veden pH ei saa ylittää arvoa 10,5. Veden pH-lukujen virtaamapainotteisen kuukausikeskiarvon on oltava alle 10.

Vesistöön johdettavan veden elohopea- ja kadmiumpitoisuutta koskevat lisäksi seuraavat vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen (1022/2006) liitteessä 1B) määrätyt raja-arvot:

liukoinen elohopea	5,0 µg/l
liukoinen kadmium	10,0 µg/l

Muilta osin vesistöön johdettavan veden pitoisuuksien on oltava hakemukseen liitettyssä vesienkäsitteilysuunnitelmassa (tämän päätöksen kertoelmaosan kohta "Puhdistetun veden laatu") esitetyllä

tasolla. Jos pitoisuudet poikkeavat siinä esitetystä olennaisesti, tulee luvan saajan toimia lupamääräyksen 4a edellyttämällä tavalla.

8a. Veden liukoinen kadmium- ja lyijypitoisuus sekä ahvenen (lihaksen) elohopeapitoisuus eivät luontaiset taustapitoisuudet huomioon ottaen saa ylittää purkupaikkojen alapuolisissa vesistöissä vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 C) sisämaan pintavesille säädettyjä ympäristölaatunormeja (AA-EQS).

Veden liukoinen nikkelpitoisuus ei luontainen taustapitoisuus huomioon ottaen saa ylittää tämän päätöksen mukaisesti johdettavien käsiteltyjen jätevesien vaikutuksesta edellä ratkaisuosassa määrätyn sekoittumisvyöhykkeen ulkopuolella etelässä Kivijoessa tai Laakajärvessä ja pohjoisessa Tuhkajoessa tai Jormasjärvessä tai alempanakaan vesistöissä vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1C) sisämaan pintavesille säädettyä ympäristölaatunormia (AA-EQS).

Luvan saajan on esitettävä Kainuun ELY-keskukselle 30.9.2013 mennessä asiantuntija-arvio Jormasjärven ja Laakajärven luontaisista nikkelin taustapitoisuuksista.

9. Käsitellyt jätevedet on juoksutettava vesistöihin tasaisesti niiden virtaamiin suhteutettuna. Kuhunkin purkusuuntaan johdettavan jäteveden vuorokausivirtaama saa olla 10.4.-15.6. enintään 15 % ja muina aikoina enintään 10 % johtamista edeltäneen Kalliojoen alaosan 7 vuorokauden keskivirtaamasta.

Vuoksen vesistön suunnassa käsitellyt jätevedet on johdettava Ylä-Lumijärven ohi Lumijokeen.

Virtaaman luotettavan seuraamisen mahdollistamiseksi luvan saajan on määritettävä Kalliojoen purkautumiskäyrä ja rakennettava jokeen, Korentojoen yhtymäkohdasta alavirtaan, virtaaman määrittämiseksi tarpeellinen vedenkorkeuden mittauspiste tarpeellisine laiteasennuksineen.

Esitys Kalliojoen virtaamien huomioonottamisesta vesistöön johdettavien käsiteltyjen jätevesien määrän laskennassa on toimitettava Kainuun ELY-keskuksen hyväksyttäväksi viimeistään 7.6.2013.

9a. Kaivosalueelta nykyisiin purkupaikkoihin, Oulujoen vesistöissä Kolmisopen yläpuolelle ja Vuoksen vesistöissä Lumijokeen johdettavien, lupamääräyksiensä 6 ja 8 tarkoittamien käsiteltyjen jätevesien aiheuttama yhteenlaskettu päästö vesiin saa olla enintään seuraava:

Loppuvuonna 2013 (16.5.-31.12.)

-Nikkeli	300 kg
-Kupari	150 kg
-Sinkki	300 kg
-Mangaani	20 000 kg
-Sulfaatti	12 000 t
-Natrium	6 500 t

Vuonna 2014

-Nikkeli	250 kg
-Kupari	150 kg
-Sinkki	300 kg
-Mangaani	16 000 kg
-Sulfaatti	12 000 t
-Natrium	6 500 t

Vuodesta 2015 alkaen

-Nikkeli	250 kg/v
-Kupari	150 kg/v
-Sinkki	300 kg/v
-Mangaani	2 600 kg/v
-Sulfaatti	1 300 t/v
-Natrium	650 t/v

9b. Luvan saajan on järjestettävä toiminta niin, että Vuoksen vesistössä Lumijokeen tai Oulujoen vesistössä Kolmisopen yläpuolelle johdetaan enintään 60 % vuoden kokonaispäästöistä.

Ratkaisun perustelujen mukaan päätöksen mukaisesti johdettavat käsitellyt jätevedet ylläpitävät, mutta eivät oleellisesti lisää niitä haitallisia vesistövaikutuksia, jotka ovat jo aiheutuneet Talvivaaran kaivosalueelta ympäristöluvasta poiketen johdettujen jätevesien seurauksena Vuoksen vesistön puolella erityisesti Ylä-Lumijärvessä, Lumijoessa ja Kivijärvessä sekä Oulujoen vesistön puolella erityisesti Salmisessa, Kalliojärvessä ja Kalliojoessa. Niiden veden käyttömahdollisuudet ovat jo heikentyneet voimakkaasti. Niiden tila alkaa vähitellen parantua viimeistään vuodesta 2015 alkaen jätevesipäästöjen pienentymisen ja kunnostustoimenpiteiden myötä, kun noudatetaan tämän luvan päätöksiä.

Päätöksen mukaiset päästöt kulkeutuvat vähitellen Kivijärven alapuoliseen Laakajärveen sekä Kolmisopen alapuoliseen Jormasjärveen. Lisäksi ne lisäävät Kivijärvessä sekä Salmisessa, Kalliojärvessä ja Kolmisopessa jo olevan runsaasti natriumsulfaattia ja metalleja sisältävän veden kulkeutumista Laakajärveen ja Jormasjärveen. Näiden päästöjen seurauksena veden sulfaatti- ja metallipitoisuudet kohoavat vuonna 2013 edellä mainittujen arvioiden

perusteella selvästi erityisesti Laakajärven pohjoisosan ja Jormasjärven eteläosan syvänteissä. Jätevesien vaikutus näkyy selvästi kohonneina sulfaattipitoisuuksina ja siihen liittyen kohonneina sähkönjohtavuuksina (suolapitoisuuksina) sekä myös jossain määrin kohonneina metallipitoisuuksina pitkälle alavirtaan etenkin Vuoksen vesistön Nurmijoen reitillä, jossa laimenemisolosuhteet ovat oleellisesti huonommat kuin Oulujoen vesistössä Jormasjärven ja Jormasjoen alapuolella.

Laakajärveen ja Jormasjärveen ei kuitenkaan todennäköisesti muodostu vastaavanlaista vesimassan pysyvää kerrostuneisuutta suolapitoisuuden suhteen kuten Kivijärvessä, Salmisessa ja Kalliojärvessä. Tällöin tilanne alkaa Laakajärvessä ja Jormasjärvessä parantua ja palautua vähitellen entiselleen viimeistään, kun jätevesipäästöt, erityisesti sulfaattipäästöt, pienenevät vuonna 2015 selvästi vuosien 2013 ja 2014 sekä aikaisemmasta tasosta.

Veden natriumsulfaattipitoisuuksien kasvu merkitsee suolapitoisuuden kohoamista. Suolapitoisuuden kasvu järvi- ja jokivesistöjen luonnolliseen tasoon nähden monikymmenkertaiseksi saattaa rajoittaa veden käyttöä. Se aiheuttaa myös ekologisia muutoksia, jotka näkyvät mm. vesistöjen levä- ja pohjaeläinyhteisöissä. Tällöin myös kalastoon ja kalastukseen kohdistuu todennäköisesti haitallisia muutoksia.

Päätöksen mukaisen jätevesien johtamisen seurauksena vuosina 2013 ja 2014 virkistyskäyttöhalukkuus vähenee ja veden käyttö saunavetenä voi vaikeutua etenkin Laakajärven pohjoisosassa ja Jormasjärven eteläosassa. Myös haitalliset kalatalousvaikutukset ovat ilmeisiä Laakajärvessä ja Jormasjärvessä. Tuhkajoen taimenkantaan kohdistuvat riskit kasvavat.

Veden laadun muutokset ja siitä aiheutuvat haitalliset vaikutukset eivät ennalta arvioiden kuitenkaan ole Kivijärven alapuolisessa Laakajärvessä sekä Kolmisopen alapuolisessa Tuhkajoessa ja Jormasjärvessä niin merkittäviä, että kyse olisi YSL 42 §:n 1 momentissa tarkoitettusta luvan myöntämisen esteenä olevasta merkittävästä ympäristön pilaantumisesta tai sen vaarasta tai erityisten luonnonolosuhteiden huonontumisesta, vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumisesta. Haitallisia terveysvaikutuksia ei aiheudu, kun tilanteen kehittymistä tarkkaillaan intensiivisesti, tarvittaessa vältetään veden käyttöä saunavetenä ja kun noudatetaan mahdollisia käyttörajoitussuosituksia. Pintavettä ei yleensä suositella käytettäväksi juomavetenä.

Jätevesien johtamisesta aiheutuvien vaikutusten vähentämiseksi on luvan saajan maksettavaksi määrätty kalatalousmaksu sekä määrätty käyttöveden toimittamista, Tuhkajoen taimenkannan turvaamista ja vesistöjen kunnostamiseen liittyvät selvitysveloitteet. Luvan saaja on

lisäksi velvoitettu selvittämään yksityiskohtaisesti tämän luvan mukaisesta jätevesien johtamisesta aiheutuvat vahingot.

Lupamääräyksiä noudattava toiminta täyttää siten YSL:n ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset sekä sen, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty.

Vaasan hallinto-oikeus on 22.10.2013 välipäätöksellään Pohjois-Suomen aluehallintoviraston 31.5.2013 lupapäätöksestä tehtyihin valituksiin muuttanut päätöksen täytäntöönpanon lupamääräyksen 9b osalta siten, että jätevesien johtaminen Vuoksen vesistön Lumijokeen on toteutettava niin, että kyseiset jätevedet sisältävät enintään 40 % lupamääräyksessä 9a mainittujen haitta-aineiden vuosipäästöstä. Mahdollisesti jo aloitettu edellä mainitun kuormitusmäärän ylittävä jätevesien johtaminen Vuoksen vesistöalueelle on heti keskeytettävä. Lupamääräystä 9b koskeva määräys on voimassa siihen saakka, kunnes pääasiaa koskevat valitukset on hallinto-oikeudessa ratkaistu tai kunnes asiasta toisin määrätään. Samalla välipäätöksellä kipsisakka-aitaiden tyhjentämiselle lupamääräyksessä C asetettua määräaika on muutettu siten, että määräaika päättyy 31.12.2013.

Asian käsittelyvaiheet

Kainuun ELY-keskus on kuullut hakemuksen johdosta Talvivaaraa, joka toimitti vastineensa Kainuun ELY-keskukselle 14.12.2012 (liite 5).

Hakija antoi vastaselityksen Talvivaaran vastineesta 7.1.2013 (liite 6). Talvivaaralle varattiin mahdollisuus lausua vastaselityksen johdosta.

Talvivaaran vastine

Talvivaara toteaa vastineessaan 14.12.2012 seuraavaa:

Nyt käsiteltävässä hakemuksessa on kyse eri asiakokonaisuudesta kuin aikaisemmissa Talvivaaran toiminnan keskeyttämistä tai rajoittamista koskevissa vireillepanoissa. Asian käsittelyssä on olennaista kiinnittää huomiota siihen, antavatko hakemuksen perusteena olevat seikat, vesitaseeseen liittyvät kysymykset ja kipsisakka-altaan vuoto, aihetta keskeyttää Talvivaaran toiminta.

Toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet metallitehtaan toiminnan käynnistämisen kaivoksella tapahtuneen onnettomuuden, 4.11.2012 alkaneen kipsisakka-altaan vuodon jälkeen. Tilanne kaivosalueella on saatu hallintaan ja vesistöjen metallipitoisuudet ovat laskeneet jyrkästi. Talvivaara on ryhtynyt kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin kipsisakka-altaan onnettomuuden aiheuttamien vaikutusten hallitsemiseksi, vähentämiseksi ja poistamiseksi. Kipsisakka-altaan vuoto on valitettava onnettomuus, jossa ympäristöluvan mukainen rakenne on yllättävällä tavalla vioittunut. Ympäristöön päässeeseen veden suuri määrä johtuu siitä, että ympäristöluvan veden johtamista koskevan määräyksen noudattamiseksi kaivosalueella on jouduttu poikkeuksellisen sateisen kesän vuoksi varastoimaan runsaasti vettä. Kipsisakka-altaan vuodon jälkeen Talvivaaran kaivoksen ja metallitehtaan toiminta on palannut normaaliksi. Toiminta ei nykyisellään lisää kipsisakka-altaan vuodosta

aiheutuneita vaikutuksia eikä toiminnan jatkamisesta ole haittaa alueella suoritettaville kunnostustoimenpiteille. Toiminnan keskeyttäminen ei myöskään pienentäisi vuototilanteesta aiheutuneita vaikutuksia. Toiminta ei nykyisellään aiheuta välitöntä terveyshaittaa eikä muuta merkittävää ympäristön pilaantumista eikä toiminnan keskeyttämiselle siten ole edellytyksiä.

Talvivaaran vesitaseen hallinnassa on keskeistä, että metallitehtaan toiminta saa jatkua normaalisti. Kaivosalueelle varastoidut vedet saadaan puhdistettua metallitehtaan prosessissa, jonka jälkeen ne voidaan johtaa ympäristöön ympäristöluvassa määrättyjä pitoisuusrajoja noudattaen.

Ympäristövahinkojen ehkäisemistä koskevan vaatimuksen osalta Talvivaara lausuu ryhtyneensä välittömästi kaikkiin käytettävissä oleviin keinoihin vuodon aiheuttamien vaikutusten ehkäisemiseksi, hallitsemiseksi ja vähentämiseksi. Kaivosalueelle rakennettiin ympäristöön juoksetettavan veden määrän minimoimiseksi uusi turvapato, vuodon vaikutusalueen vesiä kalkittiin metallien saostamiseksi ja Kortelammen padon eteläpuolelle, Lumijoen ranta-alueille tehtiin pintavalutuskenttä, jonne pidätettiin kiintoainetta ja metallipitoisia sakkvoja, toimenpiteellä saatiin vähennettyä Kivijärveen kohdistuvaa metallikuormitusta. Alue on noin 2-3 ha:n laajuinen. Varoaltaissa oleva vesi tullaan neutraloimaan ja asianmukaisesti käsitelty vesi todennäköisesti juoksetetaan luontoon ympäristöluvan päästörajoiden puitteissa. Kun otetaan huomioon Talvivaaran omat aktiiviset toimet kaivoksen kaikenlaisten vaikutusten ehkäisemiseksi, ei ole tarvetta määrätä yhtiötä erikseen ryhtymään toimenpiteisiin mahdollisten ympäristövahinkojen ehkäisemiseksi. Pintavalutuskenttä on tutkittu ja siitä ollaan laatimassa kunnostussuunnitelmaa. Talvivaara on sitoutunut puhdistamaan alueen alkutalven aikana, mistä syystä tälläkään perusteella oikeudellisia edellytyksiä hallintopakkeinojen käytölle asiassa ei ole.

Toiminnasta aiheutuvien ympäristövaikutusten selvittämistä koskevan vaatimuksen osalta Talvivaara toteaa, että sen ympäristö lupa sisältää yhden Suomen laajimmista tarkkailuvelvoitteista. Kipsisakka-altaan vuodon yhteydessä Talvivaara on entisestään laajentanut tarkkailuohjelmaa vuotovesien vaikutusten selvittämiseksi. Vedenlaatututkimuksia tehdään tiheysti, myöhemmässä vaiheessa tutkimuksen laajennetaan mm. sedimentti- ja kalastotutkimuksiin.

Talvivaara toteaa vastineessaan, että kaikkien hallintopakkeinojen käytössä lähtökohtana on se, että niitä käytetään viimesijaisena keinona silloin, kun toiminnanharjoittaja ei oma-aloitteisesti toimi lainsäädännön ja lupamääräysten edellyttämällä tavalla. Tilanteessa, jossa toiminnanharjoittaja yhteistyössä viranomaisten kanssa pyrkii täyttämään velvollisuutensa, hallintopakon käytölle ei ole oikeudellisia edellytyksiä. Lisäksi on huomattava, että tämän yleisen lähtökohdan

lisäksi kullekin hallintopakkokeinolle säädettyjen oikeudellisten edellytysten on oltava käsillä, jotta hallintopakkopäätös voitaisiin tehdä.

Hakijan vastaselitys

Hakija toteaa vastaselityksessään 7.1.2013 seuraavaa:

Talvivaaran vastine ei anna aihetta muuttaa vaatimuksia. Toiminta voidaan määrätä keskeytettäväksi myös, jos toiminta on ympäristöluvan määräysten vastaista. Yhtiön toiminta on aiheuttanut ja aiheuttaa merkittävää muuta välitöntä ympäristön pilaantumista, koska puhdistettujenkin jätevesien mukana vesistöön pääsee enemmän suoloja ja muita haitta-aineita kuin mitä vesistö ja siinä olevat eliöt sietävät.

Perusteena ympäristöluvan vastaisuuteen on useita yksityiskohtia. Talvivaaran on päästänyt vesistöön enemmän jäteveitä kuin mitä kiintiö sallii. Sen lisäksi pääliuoskierto näyttää siltä, että vesiä johdetaan vesistöön vastoin ympäristöluvan voimassaolevia määräyksiä.

Vastaselityksessä pyydetään Kainuun ELY-keskusta toimittamaan pilaantuneiden maa-ainesten puhdistamista koskevat asiakirjat hakijalle. Hakijan mukaan maa-ainesten uraanipitoisuuden vuoksi asian etenemisestä tulee tiedottaa etukäteen.

Hakijan mukaan Talvivaaran vastineessaan esittämä väite siitä, että pintavalutuskentällä tapahtuva neutralointi vähentää vesistön kuormitusta on väärin samoin kuin väite siitä, että yhtiö tietää toimintansa ympäristövaikutukset. Neutraloinnissa pannaan happamaan liemeen emästä. Tuloksen on suola ja vesi. Suoloista osa on huonoliukoisia ja ne sakkautuvat, mutta osa on liukoisia ja ne nostavat alapuolisen vesistön suolapitoisuutta. Lisäneutraloinnin suolautumisvaikutusta ei ole mitattu eikä arvioitu.

Hakija vaatii päätöksessä kannanottoa vesilain soveltamiseen. Haitat johtuvat siitä, että ympäristölupaa ei ole sovellettu ensisijaisesti - ja niin, että vesilain mukaiset haitat estyisivät kaivospiirin ulkopuolella - vaan toiminta on perustunut jatkuviin poikkeuslupiin mm. altaiden ohituksissa, louhosten ja altaiden käytössä. Vaikka toiminta on tapahtunut kaivospiirin sisällä, haitat ovat ulottuneet pysyvästi kaivospiirin ulkopuolelle, jossa kuuluu soveltaa vesilakia. Vesilain mukaiset haitat ovat jatkuneet pitkään kaivospiirin ulkopuolella, eikä yhtiö ole toiminut tuloksellisesti niiden estämisessä.

Ensimmäisen ympäristöluvan noudattaminen on venynyt kohtuuttomasti. Toisaalta, tämän hetkisillä poikkeuslupien lupaehdoilla ei ole voitu estää ympäristön saastumista. Lähimmät järvet kaivospiirin ulkopuolella ovat vaurioituneet vesilain vastaisesti, viimeistään vuonna 2010. Edelleen kuormitus on vesilain vastaista. Louhosten epäasiallinen käyttö ei saa jatkua kaivoksen tuotantokiireistä johtuen.

Piti selvittää miksi kipsisakka-altaita ei ole käytetty luvan mukaiseen tarkoitukseen. "Malmin, läjityskasojen, avolouhoksen ja kaivosalueen vettä ei saa myöskään päästää vesistöön muuta kautta kuin kipsisakka-altaiden kautta." Ympäristöluvan kohdat nro 6-9 (jotka esitettiin sitaattina) "rajoittavat mahdollisuutta johtaa vesiä kipsisakka-altailta vesistöihin." Poikkeusluvataan eivät salli tätä: jätealtaan "pitoisuudet mm. nikkelin, sinkin, kuparin, kadmiumin ja sulfaatin osalta ylittävät moninkertaisesti ongelmajätedirektiivin rajat ko. aineiden osalta."

Hakijan mukaan tilanteessa, jossa vesien säilöminen ja siirto eivät ole olleet ympäristöluvan mukaisia ei voida vedota siihen, että ympäristöluvan mukainen rakenne on yllättävällä tavalla vioittunut. Sademäärän poikkeaminen vuonna 2012 ei ole syy onnettomuuteen, vaan riittämätön valmius ja kelvoton varosuunnitelma.

Vaikka vireillepano on tehty 5.11.2012, se ei tarkoita että vireillepano rajoittuisi suurvuotoon. Hakija on viitannut ympäristöluvan määräyksiin, joita ei ole noudatettu. Asiaa ei voida toistuvasti hoitaa Kainuun ELY-keskuksen myöntämällä poikkeusluvalla, koska haitat ovat osoittautuneet hyvin mittaviksi. Lisäksi viitataan siihen, että ympäristölupa rajoittaa kaivosalueelta johdettavan veden määrän 1,3 miljoonaan kuutiometriin, jonka ylittävä osuus on ympäristöluvan vastaista. Vesitase ei ole Kainuun ELY-keskuksen päätettävissä, vaan se kuuluu ympäristöluvan lupamääräyksillä säädeltäviin asioihin. Jätevesiä menee reittejä, joita ympäristölupa ei tunne. Eteläpuolen jälkikäsitteily-yksikkö on halvaantunut. Päätöksessä on lisäksi perusteltava: a) mihin vesiä on johdettu pohjoispuolella ja b) missä viipyy suunnitelma laitospöytästä jättevesien käsitteily-yksiköstä?

Merkintä

Nyt käsiteltävän hakemuksen lisäksi Kainuun ELY-keskukseen on kipsisakka-altaan vuodon/vuotojen jälkeen tullut vireille kuusi muutakin hallintopakkovaatimusta. Hakijoina ovat olleet Kainuun luonnonsuojelupiiri ry yhdessä lialmen Luonnon Ystävien yhdistys ry:n kanssa, Suomen luonnonsuojeluliitto ry (kaksi vireillepanoa), Ylä-Savon SOTE kuntayhtymä (kaksi vireillepanoa) sekä Jormaskylä Korholanmäki osakaskunta. Näihin vaatimuksiin on annettu päätökset tämän päätöksen kanssa samalla päivämäärällä.

Päätös

Kainuun ELY-keskus katsoo, että ympäristönsuojelulain 86 §:ssä tarkoitettu toiminnan keskeyttäminen ei ole tarpeen hakemuksen johdosta, minkä vuoksi Kainuun ELY-keskus hylkää vaatimuksen.

Kainuun ELY-keskus katsoo, että hakijan vaatimat, ympäristönsuojelulain 84 §:ssä tarkoitetut hallintopakkotoimet eivät ole tarpeen hakemuksen johdosta, minkä vuoksi Kainuun ELY-keskus hylkää vaatimuksen.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain (YSL) 22.1 §:n mukaan ELY-keskus on YSL:n mukainen valvontaviranomainen. YSL 84 §:ssä säädetään rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaisemisesta. Sen 1 momentin mukaan

valvontaviranomainen voi: 1) kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia, sen nojalla annettua asetusta tai määräystä, jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä; 2) määrätä sen, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai määräystä, täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa; 3) määrätä 1 tai 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla menetellyt palauttamaan ympäristö ennalleen tai poistamaan rikkomuksesta ympäristölle aiheutunut haitta; 4) määrätä toiminnanharjoittajan riittävässä määrin selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset, jos on perusteltua aiheuttaa epäillä sen aiheuttavan tämän lain vastaista pilaantumista. YSL 84.2 §:n mukaan luvanvaraisen toiminnan osalta määräyksen antaa ELY-keskus, jos toimivaltainen lupaviranomainen on aluehallintovirasto ja muutoin kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. YSL 84.3 §:n mukaan määräyksen koskiessa luvanvaraista toimintaa, jonka lupa-asia on käsiteltävä 39 §:n mukaisesti yhteiskäsittelyssä, määräys annetaan siten kuin hallintopakkoasiasta säädetään vesilain 21 luvussa. Jos määräys koskee ainoastaan YSL:ssä tai sen nojalla säädetyn velvoitteen noudattamista, se annetaan kuitenkin YSL:n mukaisesti.

Ympäristöluvanvaraisen toiminnan aiheuttamien päästövaikutusten osalta kyse on YSL:ssä säädetyn velvoitteen noudattamisesta YSL 84.3 §:ssä tarkoitettulla tavalla riippumatta siitä, ilmenevätkö vaikutukset vesistöissä vai muualla ympäristössä. Edellä sanotusta johtuen Kainuun ELY-keskus on käsitellyt hallintopakkoa koskevan asian YSL 84.3 §:ssä tarkoitettulla tavalla noudattaen, mitä YSL:n 13 luvussa hallintopakosta säädetään.

YSL 86 §:n mukaan valvontaviranomainen voi keskeyttää toiminnan, jos ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta aiheutuu välitöntä terveyshaittaa tai merkittävää muuta välitöntä ympäristön pilaantumista. Keskeyttäminen edellyttää lisäksi, että haittaa ei voida muutoin poistaa tai riittävästi vähentää. Toiminnanharjoittajaa tulee mahdollisuuksien mukaan kuulla ennen keskeyttämistä. Toiminnanharjoittajaa on kuultu YSL 86 §:ssä säädetyllä tavalla.

YSL 92 §:n 1 momentin 2-kohdassa säädetään, että jollei 77, 70, 84, 84a, 85 tai 86 §:ssä tarkoitettu asia ole tullut vireille valvontaviranomaisen omasta aloitteesta, asian voi panna kirjallisesti vireille rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät.

YSL 92 §:ää koskien lain esitöissä (HE 84/1999) todetaan, että yhdistyksen tai säätiön toimialue voi käsittää koko valtakunnan tai se voisi koskea esimerkiksi kunnan tai sen osan aluetta. Mainitun yhteisön tarkoitus ja toimialue selvitettäisiin sen säännöistä. Kainuun ELY-keskus katsoo Hakijan toimittaman selvityksen perusteella, että Hakija on YSL 92.1 §:n 2 kohdassa tarkoitettu taho ja Kainuun ELY-keskus on siten tutkinut hakemuksen.

Kaivoksen toiminnasta on aiheutunut lupahakemuksessa arvioidusta poikkeavia ympäristövaikutuksia. Vesistöihin johdettujen jätevesien haitallisuus on ollut suurimmillaan vuodenvaihteessa 2010-2011. Jätevesien koostumusta on saatu keskeisesti parannettua alkusyksyyn 2011 mennessä. Arviossa Talvivaaran kaivoksen vesistövaikutuksista (Pöyry 28.2.2012) on esitetty vesistöjen tilan kehitys 1.6.2010 lähtien ja mallinnettu tulevaa kehitystä Talvivaaran ympäristöluvan päivitystä koskevassa hakemuksessa esitettyjen luparajojen perusteella arvioituilla kuormitustasoilla.

Toiminnanharjoittaja on tehostanut toiminnasta aiheutuvien jätevesien käsittelyä vuosina 2012-2013 mm. veden kierrätystä lisäämällä ja jätevesien käsittelyä koskevilla prosessimuutoksilla. Toiminnanharjoittaja on myös käynnistänyt selvityksiä näitä koskien. Kainuun ELY-keskus on valvontaviranomaisena seurannut asian etenemistä tarkastuksilla ja neuvotteluissa. Talvivaara on tarkentanut erityisesti hönkäpesureiden ajoa. Lipeää ei yliannostella hajujen minimoimiseksi vaan tavoitteena on mahdollisimman tarkka annostelu. Tämän seurauksena vesiin joutuva natriumin määrä on vähentynyt.

Talvivaara on toteuttanut 2012-2013 yhteistyössä VTT:n ja laitevalmistajien kanssa selvityksiä suolan poistosta jätevedestä. Selvitykset ja koeajot on suunniteltu tehtäväksi vuoden 2013 aikana. Käänteisosmoositeknologiaan perustuva, suolan LONE-vedestä poistamista tehostava vedenpuhdistuslaitteisto on otettu käyttöön marraskuussa 2012. Kalvosuodatuslaitteiston koeajossa saavutetut pitoisuustasot mm. sulfaatile, natriumille ja mangaanille jäävät keskimäärin alkuperäisessä ympäristölupahakemuksessa esitettyä alhaisemmiksi. Talvivaaran 19.9.2013 saadun tiedon mukaan käänteisosmoosilaitoksen käyttöönotolla loppuneutraloinnin ylitteestä on voitu ottaa kierrätykseen eli tehtaan käyttövedeksi helmikuusta 2013 alkaen 50 % ja kesäkuusta 2013 alkaen vastaavasti 100 % (poikkeustilanteita lukuun ottamatta). Raakaveden käyttö on vähentynyt siten, että ennen helmikuuta 2013 raakavettä otettiin noin 400 m³, nyt noin 100-150 m³/h. Raakavettä käytetään kaivosalueella tehtaan lisäksi mm. teiden kastelussa ja palovesilinjastossa. Kulutuksessa on mukana myös urakoitsijoiden tarvitsema raakavesimäärä. Kainuun ELY-keskuksen tarkastuskäynnillä 28.10.2013 Talvivaaran edustaja kertoi, että RO-laitoksen 3.käsittelylinja on ollut toiminnassa noin 3 viikon ajan entisten kahden käsittelylinjan lisäksi. Prosessiin otettavan raakaveden ottotarve on loppunut lähes kokonaan.

Talvivaara on toimittanut Kainuun ELY-keskukselle ja Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle 12.8.2013 päivätyn selvityksen toimenpiteistä, joita bioliuotuskasojen haihdunnan parantamiseksi on tehty ja edelleen tämän vuoden aikana tehdään (liite 7). Talvivaara on toimittanut Kainuun ELY-keskukselle ja Pohjois-Suomen aluehallintovirastolle 14.8.2013 päivätyn suunnitelman vedenkäsittelyn suunnitelmien tarkentumisesta vuodesta 2014 eteenpäin (liite 8). Viimeksi mainitussa

suunnitelmassa eri prosessivaihtoehtojen osalta ja käynnissä olevien tutkimusten osalta painopisteinä tilanteen ratkaisemisessa on natriumin korvaaminen osittain tai kokonaan pH:n säätökemikaalina saostuksessa tai savukaasupesureissa, kalvotekniikan ja muiden sulfaatinpoistotekniikoiden käyttöönotto ja soveltaminen alueen eri vesille sekä uuden purkuputken ympäristöluvitusta ja rakentaminen. Suunnitelma sisältää aikataulutuksen, mikäli kyseinen vesienhallintaratkaisu todetaan toteuttamiskelpoiseksi.

Kainuun ELY-keskus on antanut Talvivaaran toimintaa koskevissa hallintopakkoasioissa päätöksiä viimeksi kesällä 2012. Talvivaaran toiminnan keskeyttämisestä koskevassa asiassa päätöksiä viimeksi kesällä 2012. Tuolloin katsottiin käytössä olleiden tietojen perusteella, osin samoin perustein kuin nyt käsillä olevassa tapauksessa, että perusteita toiminnan välittömälle keskeyttämiselle ei ollut. Syksyllä 2012 tehdyn ympäristön tilan seurannan mukaan vesistöistä Kivijärvessä syystäyskierto ulottui selvästi syvemmälle kuin aikaisemmin. Tämä viittaa siihen, että kevään 2012 jälkeen jatkuneella toiminnalla ei ole ollut huonontavaa vaikutusta kaivoksen alapuolisiin vesistöihin. Kipsisakka-altaan vuodossa 4.-12.11.2013 kipsisakka-altaan pohjaan tulleen repeytymän johdosta ympäristöön pääsi haitallisia aineita sisältävää jätevettä. Valtaosa kipsisakka-altaan sisältämästä metallikertymästä jäi kuitenkin kaivosalueelle toiminnanharjoittajan suorittamien torjuntatoimenpiteiden myötä. Kainuun ELY-keskus on ratkaissut Kortelammen padon ja Ylä-Lumijärven välisen osuuden puhdistamisesta tehdyn ilmoituksen 21.1.2013. Talvivaara on toimittanut Kainuun ELY-keskukselle 5.7.2013 Ylä-Lumijärven kunnostusvaihtoehtojen vertailun sekä arvion lähijärvien (Salminen, Kalliojärvi ja Kivijärvi) kunnostustarpeesta (liitteet 9-10). Jälkimmäisessä kipsisakka-altaan vuodossa 7.-9.4.2013 jätevedet pysyivät torjuntatoimenpiteiden myötä kokonaisuudessaan kaivosalueen sisällä.

Edellä perusteluissa kuvatun mukaisesti mahdollisuus toiminnan välittömään keskeyttämiseen YSL:n 86 §:n nojalla edellyttää aina paitsi välittömän terveyshaitan tai merkittävän muun välittömän ympäristön pilaantumisen aiheutumista, myös sitä, että haittaa ei voida muutoin poistaa tai riittävästi vähentää. Toiminnan keskeyttämiseksi molempien kriteereiden on täyttyvä. Tämän lisäksi edellytetään myös, että lainkohdassa tarkoitettua välittömän hallintopakon käyttäminen on tarkoituksenmukaista. Säännöksen käytännön soveltamistarve on ympäristönsuojelulain esitöissä (HE 84/1999) arvioitu harvinaiseksi. On huomattava, että YSL 86 §:ssä tarkoitettuun "haitan poistamiseen tai riittävästi vähentämiseen" ei ole liitetty aikaan liittyvää määrettä. Näin ollen on perusteltua tulkita, että paitsi välitön, myös lähitulevaisuudessa tapahtuva haitan poistaminen tai riittävä vähentäminen täyttää lainkohdassa tarkoitettua.

Jotta toiminta voitaisiin keskeyttää välitöntä hallintopakkoa käyttäen, pilaantumisen tulisi kuitenkin olla merkittävän lisäksi välitöntä ja

tilanteen tulisi lisäksi olla se, että haittaa ei voida muutoin poistaa tai riittävästi vähentää. Edellä on esitetty jo toteutettuja sekä suunniteltuja toimia haitan vähentämiseksi. Lisäksi on huomattava, että toiminnasta aiheutunut pilaantuminen ei ole välitöntä, koska vain edelleen jatkuvaa merkittävää pilaantumista voidaan pitää välittömänä. Ympäristölupaviranomainen on myöntänyt toiminnalle hallintopakkoasian vireillepanon jälkeen edellä kohdassa "Muut päätökset" viitatus ympäristöluvan, eikä tämän luvan ehtoja ole yksittäisiä pääasiassa kiintoaineen, pH:n ja raudan raja-arvojen sekä mangaanin tavoitearvon ylityksiä lukuun ottamatta rikottu, minkä myötä edellytykset välittömän hallintopakon käyttämiselle eivät täyty.

Toiminnan keskeyttämisen tulisi olla välttämättömässä yhteydessä toiminnasta aiheutuvien, YSL 86 §:ssä määrättyjen vaikutusten vähentämisen kanssa. Keskeyttämisen seurauksena tulisi siten olla muutoin jatkuvien, merkittävää ympäristön pilaantumista aiheuttavien päästöjen vähentäminen tai poistaminen. Nyt käsillä olevassa tapauksessa tilanne on kuitenkin se, että toiminnasta ei aiheudu merkittävää välitöntä ympäristön pilaantumista YSL 86 §:ssä tarkoitetulla tavalla eikä toiminnan keskeyttäminen johtaisi päästöjen pienenemiseen. Päinvastoin on katsottava, että toiminnan jatkaminen parantaa kaivoksen vaikean vesitilanteen hoitamista, koska prosessissa kaivosalueelle kertyneitä vesiä saadaan puhdistettua haitta-ainepitoisuuksiltaan ympäristölupaa vastaaviksi ja siten johdettua pois kaivosalueelta. Toiminnan keskeyttämisen tapauksessa jo olemassa olevia vesiä ei saataisi puhdistettua, vaan niitä kertyisi valunnan ja sateen mukana alueelle lisää. Alueelle kertyisi myös bioliotuskasoista sadannan ja valunnan vaikutuksesta hyvin metallipitoisia liuoksia ja vaarana olisi, ettei bioliotuksen varoallaskapasiteetti riittäisi. Uuden malmin kasaaminen bioliotuskasoille edesauttaa veden sitoutumista malmiin ja haihtumista.

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on lupapäätöksellään 31.5.2013 ratkaissut Talvivaaran kaivoksen ympäristöluvan muuttamisen koskien jätevesien varastointia, puhdistamista ja johtamista Oulujoen ja Vuoksen vesistöihin sekä siihen välittömästi liittyviä asioita. Ratkaisun perusteluissa luvan myöntämisen edellytyksistä on todettu, että päätöksen mukaisesti johdettavat käsitellyt jätevedet ylläpitävät, mutta eivät oleellisesti lisää niitä haitallisia vesistövaikutuksia, jotka ovat jo aiheutuneet Talvivaaran kaivosalueelta ympäristöluvasta poiketen johdettujen jätevesien seurauksena Vuoksen vesistön puolella erityisesti Ylä-Lumijärvessä, Lumijoessa ja Kivijärvessä sekä Oulujoen vesistön puolella erityisesti Salmisessa, Kalliojärvessä ja Kalliojoessa. Niiden veden käyttömahdollisuudet ovat jo heikentyneet voimakkaasti. Niiden tila alkaa vähitellen parantua viimeistään vuodesta 2015 alkaen jätevesipäästöjen pienentymisen ja kunnostustoimenpiteiden myötä, kun noudatetaan tämän luvan päätöksiä.

Aluehallintovirasto on arvioinut, että Laakajärveen ja Jormasjärveen ei kuitenkaan todennäköisesti muodostu vastaavanlaista vesimassan pysyvää kerrostuneisuutta suolapitoisuuden suhteen kuin Kivijärvässä, Salmisessa ja Kalliojärvässä. Tällöin tilanne alkaa Laakajärvässä ja Jormasjärvässä parantua ja palautua vähitellen entiselleen viimeistään, kun jätevesipäästöt, erityisesti sulfaattipäästöt, pienenevät vuonna 2015 selvästi vuosien 2013 ja 2014 sekä aikaisemmasta tasosta.

Aluehallintovirasto on edelleen arvioinut lupapäätöksensä perusteluissa, että päätöksen lupamääräyksiä noudattava toiminta täyttää YSL:n ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset sekä sen, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla on säädetty.

Sanamuotonsa mukaisesti YSL:n 84 ja 86 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa valvontaviranomainen voi määrätä lainkohdissa tarkoitetuista asioista, eikä määräyksen antamiseen ole asetettu lakiin perustuvaa ehdotonta velvoitetta. Viranomaiselle on siten korostetusti annettu harkintavaltaa lainkohtien soveltamisen suhteen. Päätöstä tehtäessä tulee viranomaisen harkintavallan rajoissa tapauskohtaisesti ottaa huomioon vallitsevat olosuhteet.

Toiminnan jatkamisen edellytyksiä koskevassa harkinnassa tulee Kainuun ELY-keskuksen näkemyksen mukaan ottaa huomioon muun edellä esitetyn lisäksi se, että ympäristölupaviranomainen on hallintopakkoasian vireillä ollessa arvioinut toimintaa vesistövaikutuksia koskevilta osin ja myöntänyt toiminnalle ympäristöluvan edellä tässä päätöksessä referoituine määräyksineen.

Nyt kyseessä olevassa tapauksessa toiminnanharjoittajan jo suorittamien, vaaditun hallintopakon kohdetta tarkoittavien toimenpiteiden, ympäristölupaviranomaisen asiassa antaman päätöksen ja asiassa kokonaisuudessaan saadun selvityksen valossa Kainuun ELY-keskus katsoo, että käsillä ei ole sellaisia perusteita, jotka edellyttäisivät hallintopakon soveltamista asiassa välittömästi. On lisäksi huomattava, että mikäli toiminnanharjoittaja laiminlyö sille asetetut velvollisuudet vakavalla tavalla niin, että toiminnan keskeyttäminen on välttämätöntä, valvontaviranomaisella on itsenäinen toimivalta antaa YSL 13 luvussa tarkoitettu hallintopakkomääräys ilman erillistä ulkopuolista vireillepanoa.

Hakija on vaatinut Kainuun ELY-keskusta määräämään Talvivaaran selvittämään toiminnasta aiheutuvat ympäristövaikutukset ja ryhtymään toimenpiteisiin ympäristövahinkojen estämiseksi. Talvivaaran kaivoksella vuosi 2013 on ns. laajemman tarkkailun vuosi, johon sisältyy mm. ekologista tarkkailua. Lisäksi Kainuun ELY-keskus viittaa 21.1.2013 tekemäänsä päätökseen koskien kipsisakka-altaan vuodon lisätöiden tarkkailusuunnitelmaa. Ko. päätöksen tarkoituksena on seurata lyhyellä ajanjaksolla kipsisakka-altaan vuodosta aiheutuneita vesistövaikutuksia. Noudattamalla tarkkailusuunnitelmassa esitettyä tarkkailuohjelmaa ja huomioimalla tässä päätöksessä määrätyt

muutokset ja lisäykset tarkkailusta saadaan tarvittavat tiedot poikkeuksellisen tilanteen lyhyen ajan aiheuttamista muutoksista lähivesien laatuun ja sitä kautta aineistoa, jonka perusteella päästö- ja vaikutustarkkailua voidaan edelleen tarkentaa. Myös Pohjois-Suomen aluehallintovirasto on päätöksessään 31.5.2013 antanut tarkkailu- ja raportointimääräykset koskien jätevesien muodostumista ja käsittelyä sekä jätevesipäästöjä ja niiden vesistövaikutuksia. Jätevesien käyttö- ja päästötarkkailusuunnitelma sekä vesistötarkkailu on tullut Kainuun ELY-keskukselle 4.10.2013. Tarkempi suunnitelma on jätetty ELY-keskukselle 22.10.2013. Lisäksi yritys on tehnyt eräitä selvityksiä mm. sedimentistä ja pohjavesistä.

Edellä esitetyn mukaisesti vaikutustarkkailu on järjestetty valvontaviranomaisen näkemyksen mukaan riittävällä tarkkuudella, eikä YSL 84.1 §:n 4-kohdan mukaisen hallintopakkomääräyksen antaminen ympäristövaikutusten tarkkailun osalta siten ole tarpeen. Lisäksi YSL 84.1 §:n 4-kohdan mukaisen määräyksen antaminen edellyttäisi perusteltua aihetta epäillä toiminnan aiheuttavan YSL:n vastaista pilaantumista. Huomioiden sen, että ympäristölupaviranomainen on myöntäessään jätevesien varastoinnille, puhdistamiselle ja johtamiselle Oulujoen ja Vuoksen vesistöihin ympäristöluvan toukokuussa 2013 arvioinut luvanmukaisen toiminnan ympäristönlainsäädännön mukaisuuden ja toiminta on valvonnan ja tarkkailutulosten perusteella yksittäisiä raja-arvojen ylityksiä lukuun ottamatta täyttänyt ympäristöluvassa esitetyt määräykset, ei valvontaviranomaisella hallintopakkoa koskevaa päätöstä annettaessa ole lainkohdassa tarkoitettua perusteltua aihetta epäillä toiminnan aiheuttavan YSL:n vastaista pilaantumista. Ympäristölupaviranomainen on myöntäessään toiminnalle täytäntöönpanokelpoisen ympäristöluvan arvioinut myös ympäristövahinkojen estämistä koskevat edellytykset. Erillisen määräyksen antaminen ympäristövahinkojen estämiseen ryhtymisestä ei siten ole tarpeen. Lisäksi YSL:n hallintopakkosäännökset eivät sisällä nimenomaisesti kohtaa, jonka perusteella määräys ympäristövahinkojen estämiseksi tehtäviin toimenpiteisiin ryhtymisestä voitaisiin antaa.

Todettakoon vielä, että Pohjois-Suomen aluehallintovirastossa on vireillä Talvivaaran kaivoksen ympäristöluvan määräysten sekä säännöstelyä koskevien vesitalouslupamääräysten tarkistaminen, jonka ratkaisun yhteydessä aluehallintovirasto käsittelee myös 31.5.2013 lupapäätöksen voimassaolon ja antaa määräykset Talvivaaran kaivoksen ympäristöluvan lupamääräysten seuraavasta tarkistamisesta.

Sovelletut oikeusohjeet

YSL 84 §, 86 §, 92 §

Käsittelymaksu

Käsittelymaksua ei määrätä, koska YSL 105.2 §:n mukaan maksua ei peritä viranomaisen eikä haittaa kärsivän asianosaisen aloitteesta vireillepannun asian käsittelystä.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen voidaan hakea muutosta liitteenä olevan valitusosoituksen mukaisesti (liite 1).

Ympäristö ja luonnonvarat
-vastuualue

Ylijohtaja

Kari Pääkkönen

Ympäristölakimies

Heli Peuraniemi

Valmisteluun on osallistunut ylitarkastaja Raija Urpelainen.

LIITTEET

- Liite 1 Valitusosoitus
- Liite 2 Kainuun luonnonsuojelupiiri ry:n vireillepano 5.11.2012
- Liite 3 Kainuun maakunta-kuntayhtymän ympäristöterveydenhuollon yhteenveto 14.8.2012
- Liite 4 Kainuun maakunta-kuntayhtymän ja Kainuun ELY-keskuksen tiedote 29.11.2012
- Liite 5 Talvivaaran vastine 14.12.2012
- Liite 6 Kainuun luonnonsuojelupiiri ry:n vastaselitys 7.1.2013
- Liite 7 Talvivaaran täydennys 12.8.2013 bioliuotuksen toiminnan varmistamisesta ja seurannasta
- Liite 8 Talvivaaran suunnitelma vesienkäsittelyn tarkentumisesta vuodesta 2014 eteenpäin
- Liite 9 Ylä-Lumijärven kunnostusvaihtoehtojen vertailu, Ramboll Finland Oy 4.7.2013
- Liite 10 Arvio lähijärvien kunnostustarpeesta, Pöyry 5.7.2013

JAKELU

Kainuun luonnonsuojelupiiri ry
Talvivaara Sotkamo Oy

VALITUSOSOITUS

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **Vaasan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella.

Valitusaika

Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksen tiedoksisaantipäivästä, sitä päivää lukuun ottamatta. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavana arkipäivänä.

Tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, päätös katsotaan tiedoksi saaduksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä. Virkakirjeen katsotaan tulleen viranomaisen tietoon saapumispäivänään. Milloin päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vaatimatta, päätös katsotaan tiedoksi saaduksi, jollei muuta näytetä, seitsemäntenä päivänä siitä, kun päätös on annettu postin välitettäväksi.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa **Vaasan hallinto-oikeudelle**. Omalla vastuulla valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, lähetin välityksellä, telekopiona tai sähköpostilla. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä. Postiin valitusasiakirjat on jätettävä niin ajoissa, että ne ehtivät perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin ja mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiolla tai sähköpostilla). Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä taikka jos valituksen laatijana on muu henkilö, on valituskirjelmässä ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- mahdollisen asiamiehen valtakirja tai toimitettaessa valitus sähköisesti selvitys asiamiehen toimivalta.

Vaasan hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite
PL 204
65101 VAASA

Käyntiosoite
Korsholmanpuistikko 43
65101 VAASA

Fax
029 56 42760

Sähköposti
vaasa.hao@oikeus.fi

Oikeudenkäyntimaksu

Valittajalta peritään Vaasan hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 90 euroa, ellei valittaja tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain (701/1993) 7 §:n nojalla vapaudu maksuvelvollisuudesta.

